

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΚ ΜΕΓΑΡΩΝ

Ἐν Μεγάροις παρὰ τὸ δυτικὸν τεῖχος τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς, ἐντὸς τοῦ περιβόλου, κεῖται πέτρα ἐνεπίγραφος, ἥς τὸ μῆκος εἶναι 1,49, τὸ πλάτος 0,62, τὸ πάχος 0,46. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,023, ἡ ἀπόστασις τῶν στίχων 0,006. Τὸ μὲν δεξιὸν τῶ ὁρῶντι μέρος τῆς

πέτρας εἶναι τεθραυσμένον, ἐν δὲ τῶ ἀριστερῶ ὑπάρχει ἀνεπίγραφος τόπος 0,62. Ὡς δηλοῖ καὶ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων καὶ τὸ πάντοτε παραλειφθὲν ἰῶτα ἀνεκφώνητον τῆς δοτικῆς, δὲν εἶναι παλαιότερα ἢ ἐπιγραφή τῶν Ἀδριανοῦ χρόνων· εἶναι δ' αὕτη ἡ ἐξῆς :

ΙΗΒΟΥΛΙΗ ΝΙΟΔΗΜΟΣΟ ΙΤΕΛΛΗΝΙ ΝΙ ΝΟΙ
ΣΑΒΕΙΝΟΥ ΤΟΥ ΚΟΙΡΑΝΟΥ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ ΑΝΕΘΗΚΑΝΙΕΡΕΙΑ
ΝΟΙΑΤΙ ΗΠΡΟΣΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΚΑΙ ΕΠΙ ΜΕΓΑΛΟΥ ΨΥΧΙΑ ΕΝ ΔΙΑΝ

ΠΟΛΛΑΚΙ

Ἡ βουλή [καὶ] ὁ δῆμος Ο[υ]τελλίαν . . . [λά]νο[υ] θυγατέρα ; γυναῖκα ; δε]

Σαβεῖνου τοῦ Κοιράνου ἀρχιερέως ἀνέθηκαν ἱερεῖα[ν] τῆς δεῖνος θεοῦ ἐπὶ εὐ]

νοῖα τῇ πρὸς τὴν πόλιν καὶ ἐπὶ μεγαλοψυχία ἐν δια-
νομαῖς, ἣν ἀπεδείξατο]

πολλάκι.

Ἐξήτασα ἐν Μεγάροις καὶ τὴν ἐπιγραφὴν, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη ἐν *Revue Archéolog.* 1873, σελ. 19-22 ὑπὸ τοῦ κ. Bayet. Ἐν 28-ῳ στ. αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς, ὅπου ὁ κ. Bayet ἀναφέρει . . . εας, πρῶτον γράμμα εἶναι υ, ὥστε δύναται νὰ συμπληρωθῇ τὸ ὄνομα Ὑ[βρ]έας. Ἐν 30-ῳ στ. πρὸ τοῦ ὀνόματος Ἡρακλείτου ἐγὼ ἀνέγνωσα [Ἀπ]ολλόδωρος. Τὸ δὲ τελευταῖον ὄνομα εἶναι Διόδωρος Μάτριος· οὕτω ἡ ἐπιγραφή περιέχει ὀνόματα ὄχι τριάκοντα πέντε, ὡς λέγει ὁ κ. Bayet, [αὐτόθ. σελ. 21], ἀλλὰ τριάκοντα ἐξ Μεγαρέων, καὶ ταῦτα, τῆς στήλης κάτω κολοβῆς οὐσῆς, δὲν εἶναι πάντα τὰ χαραχθέντα ἐν τῇ ἐπιγραφῇ.

Ἐπειδὴ δ' ὁ πρῶτον ἐκδόσας τὴν ἐπιγραφὴν δὲν ἐσημείωσε τὰ μέτρα τῆς, δὲν φαίνεται μοι περιττὸν νὰ προσθέσω αὐτὰ ἐδῶ. Τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων εἶναι 0,004, ἡ ἀπόστασις τῶν στίχ. 0,007. Τὸ μῆκος τῆς στήλης εἶναι 0,49, τὸ πλάτος 0,28, τὸ δὲ πάχος δὲν ἠδυνήθη νὰ μετρήσω, διότι ὁ λίθος εἶναι ἐντετειγισμένος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 16 Ἰουνίου 1885.

N. ΝΟΒΟΣΑΔΣΚΗ

ΠΑΡΟΡΑΜΑ

Σελ. 63 ἐν σημειώσει στίχ. 1^{ος} ἀντὶ οὕτως ἀνάγνωθι οὕτως.

(Ἐξεδόθη τῇ 15^η Ἰουλίου 1885).